

kunne tage fat, naar Tiden er. Det vil altsaa ikke indtræffe alene første Gang, naar de ere færdige, men ofte, og det vil blive en altfor stor Byrde at lægge paa dem, at de skulde blive ude og gjøre det selv. Nu siger man, at Garnene kunne forsegles, men det vil ogsaa blive for stor en Ulempe, og hvor skulde de Mennesker bo, som efter de forskjellige Vinier, der blive dragne for de laasjede Bænde, skulde staa og forsegle Garnene, naar Fiskerne seile frem og tilbage? Jeg er enig med Flertallet i, at de skulde have Ret til at beile disse Bænde. Men nu stiller Flertallet en Undtagelse. Medens mit Forslag gaar ud paa, at det er tilladt Fiskerne omkring disse laasjede Bænde at beile dem, altsaa paa, at give dem fuld Frihed til at beile dem, have vi subsidiært stillet et Forslag, der gaar ud paa, at dersom de fiske i de laasjede Bænde — denne Tilbøielighed kunde maaske godt være stor — skulde de lide den haardeste Straf, der kan gives en Fisker, nemlig at man tager Redskaberne fra ham og konfiskerer dem. Derfor mener jeg, at naar vi give ham denne Frihed, faar det være hans egen Sag, om han vil overtræde Loven eller ei. Endvidere sætter jeg nogen Tro til nye Fiskerifogder. Vi have jo havt noget Lignende, om ikke under den Benævnelse, ved Limfjorden. De have ganske vist ikke gjort saa grumme megen Nytte, men det er jo begrundet i, at der ikke har været tiltænkt dem nogen videre Betydning, og da de ikke er blevne betalte ordentlig for den store Uleilighed, de have havt, har det ført til, at de ere blevne trætte deraf, og man har derfor ikke mærket synderligt til dem. Hvis Forslaget vedtages, ville disse forskjellige Fiskerifogder faae større Betydning, ligesom de ogsaa ville faae Løn for deres Arbeide, og jeg skulde tage meget seil, om ikke de omkring de laasjede Bænde boende Kommuneraad netop ville sige: dem maa vi støtte, dem sætte vi jærlig Pris paa, og derfor ville vi give dem Noget af Kommunekassen for at værne om de laasjede Bænde, thi disse laasjede Bænde ville altid være til Gavn for den omboende Befolkning. Naar Flertallet har opstillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at Fiskerne skulde have Lov til at seile igjennem, naar de ikke seile igjennem om Dagen, vil jeg kun sige om dette, at det er en meget stor Indskrænkning. Naar en Fisker, der har en Mils Bei fra det Bænd, hvori han skal fiske, skal ud en Stormdag, maa han sige: 3 Dag maa jeg meget tidlig ud, thi jeg kan jo fiske, at jeg ikke kan komme igjennem det laasjede Bænd inden Solen gaar ned, men dette er jo i Grunden det Samme som et Forbud

mod at fiske; thi naar de ere ude at fiske om Dagen — man siger, at de fiske kun om Natten, men i Virkeligheden fiske de ofte til langt op paa Formiddagen, naar der er Noget at fiske efter — skulde de holde saa tidligt op, at de kunne faae det Stykke Bænd tilbagelagt, inden Solen staar op igjen. Sæt nu, det er Stormveir, saa vil dette jo umuliggjøre Farten for dem, saa at de ikke kunne naae Bladsen til rette Tid, og saa ville de jo have gjort Noget, der er ulovligt. Jeg vil derfor meget bede Thinget om at følge Mindretallet paa det Punkt og holde paa, at disse Fiskere ikke forulempes i højere Grad, end det er nødvendigt. Jeg mener ikke, det er nødvendigt at lægge Indskrænkninger paa dem, naar vi sige: Forbryde 3 Eder mod Loven paa Eders Bei ved at fiske paa de laasjede Bænde, faae 3 den haardeste Straf, som man kan give en Fisker. Det 4de Hovedpunkt, som Mindretallet sammen med Flertallet sætter stor Pris paa, er, at, naar der staar, at Vedtægterne, som efter Forslaget „blive at give“ i Fjorde og de smalle Sunde, skal dette forandres til „kunne gives, naar Fiskerne ønske det“. Jeg vil nemlig ikke være med til at stille et Forslag op, som paanøder Fiskerne Vedtægter, hvor de ikke ønske dem, og jeg vil derfor meget haabe, — jeg kan jo have saa meget mere Grund til at vente, at det gaar igjennem, som Flertallet i denne Henseende er enig med os — at disse Vædringsforslag angaaende Vedtægterne vedtages i den Skikselse, som af Flertallet er foreslaaet. Her skal jeg dog bemærke, at til 3die Behandling agter jeg, og jeg venter flere med mig, at stille en Vædring til § 41. 3 første Linie staar der: „Vedtægterne skulde indeholde“ o. s. v. Det anser jeg ikke for rigtig, og jeg forbeholder mig derfor at stille et Forslag til 3die Behandling, der gaar ud paa, at „Vedtægterne kunne indeholde“ o. s. v.; thi naar vi i det Hele taget overlade til Fiskerne og til dette Udvalg at lave Vedtægterne, bør vi ikke paa Forhaand sætte et „skulle“ til. Jeg har endnu kun tilbage at udtale mig om Vædringsforslaget under Nr. 33, der staar i Modsetning til Flertallets Opfattelse, samt om Vædringsforslaget under Nr. 32. Mindretallet har nemlig ment, at naar man siger, at det Udvalg, som skal af fatte Vedtægterne, ogsaa skal have Ret til at ophæve Vedtægterne, og der saa tilføies, til hvilken Tid de skulde ophæves, dog med den Tidsgænsel, at det maa ske inden et Aar, lægge vi dermed Hovedafgjørelsen i dette Fiskeri-Udvalgs Haand, og det maa vel ogsaa være Meningen, naar vi lægge det Øvrige i Udvalgets Haand. Det bliver